

Даниял кітабы - Жиырма бірінші бөлім

Өлшем бойынша

Jeff Pippenger

2023-12-16

Біз Ишая пайғамбар кітабының жиырма жетінші тарауын қарастырып жатырмыз, өйткені ол Ишаяның келесі тарауларының мәнмәтінін айқындайды. Сол кейінгі тараулар кейінгі жаңбырды Киелі кітапқа сай дұрыс әдіснама ретінде көрсетеді. Бұл әдіснама, танылып әрі қолданылғанда, қабылданған жағдайда соған сәйкес тәжірибе туғызатын пайғамбарлық хабарды ашады.

2001 жылғы 11 қыркүйекте Құдайдың бұрынғы келісім халқы болған, яғни Жетінші күн адвентистері халқына арналып айтылуға тиісті әннің мәні мынау: олар Құдайдың халқы ретінде айналып өтіліп жатыр, өйткені олар Құдай Өз жүзімдігінен күткен жемістерді әкелмеді. Бұл ән Құдай еккен жүзімдікпен бейнеленген келісімдік қарым-қатынасқа, сондай-ақ олардың 1863 жылы сүріну тасының өзін қабылдамай тастағанына негізделуге тиіс еді. Олар 1856 жылы Лаодикияға айналды, және жеті жыл бойы, немесе «жеті уақыт», немесе екі мың бес жүз жиырма күн бойы, Құдай кіруге ұмтылды, бірақ 1863 жылы олар Оған есікті жауып тастады.

2001 жылғы 11 қыркүйектен бері олар жексенбілік заң кезінде Оның аузынан толықтай түкіріліп тасталудың алдында буда-буда болып байланып жатыр. 2001 жылғы 11 қыркүйектен бері Адвентизмге айтылып, жырлануға тиіс хабар — Лаодикияға арналған хабар; бұл — жүзімдік туралы хабар, онда «көріп» және «татып» бағалы тасты қабылдаудан бас тартатындардың бәрін жаншып жіберетін сүріну тасы бар. Ишаяның осы үзіндісінде Лаодикиялықтарға берілген уәде мынау: осы соңғы ескертуді қабылдауды таңдаған кез келген адвентистің әлі де Мәсіхтің «күшінен ұстауға», сөйтіп Мәсіхпен «татуласуына» уақыты бар, өйткені Мәсіх әлі де олармен «татуласуға» даяр. Бірақ түн ортасындағы айқай кезінде, таяп қалған жексенбілік заңның дәл алдында, сол мүмкіндік мәңгілікке бітеді.

2001 жылғы 11 қыркүйекте басталған уақыт кезеңінде Құдай «бұрын халық болмағандарды», «құрғақ жерден шыққан тамырды» «тамыр жаюға», «гүлденіп, бүр жаруға және жер жүзін жеміспен толтыруға» уәде етті. Ессейдің тамырының гүлденіп, бүр жаруына себеп болатын нәрсе — кейінгі жаңбыр, өйткені гүлденіп, бүр жарады деп белгіленген сол тамыр пайғамбарлық тұрғыдан жоғары көтерілетін тудың нышаны болуға тағдырланған, ал сол ту — Ессейдің тамыры.

Сол күні халықтарға ту болатын Ессейдің тамыры пайда болады; оған басқа ұлттар ұмтылады, және оның тыныштығы даңқты болады. Ишая 11:10.

Кешкі жаңбыр 2001 жылғы 11 қыркүйектен бастап Ессейдің тамырының гүлдеп, бүршік атуына себеп болды, ал жуықта келетін жексенбілік заң кезінде сол тамыр бүкіл жер бетін жеміспен толтырады. Ишая кітабының жиырма жетінші тарауындағы жексенбілік заң —

бұл Даниял кітабының бірінші мен үшінші тарауларында да бейнеленген үдемелі тарих. Кешкі жаңбыр 2001 жылғы 11 қыркүйекте ұлттар қаһарланған кезде, үшінші Қасіреттің Исламының босатылып, содан кейін дереу тежелуімен, себелей бастады.

«Мұнда айтылған “сол қасірет уақытының басталуы” індеттердің төгіле бастайтын уақытына қатысты емес, қайта олар төгілердің дәл алдындағы қысқа мерзімге қатысты, сол кезде Мәсіх киелі орында болады. Сол уақытта, құтқарылу ісі аяқталуға таяғанда, жер бетіне қасірет келе бастайды, ал халықтар қаһарланады, бірақ үшінші періштенің ісіне кедергі келтірмес үшін тежеліп тұрады. Дәл сол кезде “кейінгі жаңбыр”, яғни Иеміздің алдында болатын сергіту келеді, ол үшінші періштенің зор даусына күш беру және жеті соңғы індет төгілер кезеңде әулиелерді нық тұруға дайындау үшін беріледі». Early Writings, 85.

Бұл үзіндіде Уайт ханым құтқарылудың әлі де ашық болып тұратын қысқа мерзім бар екенін айқындап түсіндіреді. Оның айтып отырған «қайғы-қасірет уақыты» сынақ мерзімі толық жабылған кезде басталатын ұлы қайғы-қасірет уақытынан бөлек. Адвентизмде ол Михаил орнынан тұрған кезде басталатын ұлы қайғы-қасірет уақытына қатысты орынды түрде «қайғы-қасіреттің шағын уақыты» деп аталады. «Қайғы-қасіреттің шағын уақыты» жақында шығатын жексенбілік заңнан басталатын ұлттық күйреу кезеңін білдіреді және сынақ мерзімі жабылғанға дейін жалғасады.

2001 жылғы 11 қыркүйектен бастап Жексенбілік заңға дейінгі тарихта Адвентизмнің соңғы тазартылуы мен соты кейінгі жаңбырдың «себелеуі» кезінде жүзеге асатыны бейнеленген. Бұл — «жаңарту» деп те аталатын кейінгі жаңбыр «себелеу» ретінде басталып, бірақ Жексенбілік заң кезінде толық төгілуге дейін ілгерілейтін кезең. Үшінші Қасіреттің Исламы халықтарды қаһарландырған кезде басталатын сол кезеңде кейінгі жаңбыр жауа бастайды, әрі кейбіреулер кейінгі жаңбырды танып, оны қабылдайды, ал кейбіреулер кейінгі жаңбырды танымайды. Кейбіреулер бір нәрсенің болып жатқанын байқайды, бірақ оның не екенін түсінбейді де, оған қарсы бекінеді.

«Көптеген адамдар бұрынғы жаңбырды едәуір дәрежеде қабылдай алмай қалды. Олар Құдай осылайша өздері үшін дайындап қойған игіліктердің бәріне ие болған жоқ. Олар бұл кемшілік кейінгі жаңбыр арқылы толтырылады деп күтеді. Ізгі рақымның ең мол abundanceі төгілген кезде, олар оны қабылдау үшін жүректерін ашпақ ниетте. Олар аса қорқынышты қателік жасап отыр. Құдай Өзінің нұры мен білімін беру арқылы адам жүрегінде бастаған ісі үздіксіз ілгерілеп отыруға тиіс. Әрбір адам өз қажеттілігін өзі ұғынуға тиіс. Жүрек әрбір арамдықтан босатылып, Рухтың қоныстануы үшін тазартылуға тиіс. Алғашқы шәкірттер Елуінші күн мейрамында Киелі Рухтың төгілуіне күнәні мойындап, одан бас тарту, ынталы дұға және өздерін Құдайға бағыштау арқылы дайындалды. Дәл сол жұмыс қазір де, тек әлдеқайда үлкен дәрежеде, атқарылуға тиіс. Сол кезде адамдық агентке тек игілікті сұрап, Иенің өзіне қатысты істі кемеліне жеткізуін күту ғана керек болды. Істі бастаған — Құдай, әрі Ол Өз ісін аяқтап, адамды Иса Мәсіхте толық етеді. Бірақ бұрынғы жаңбырмен бейнеленген рақымға немқұрайлылық болмауға тиіс. Өздеріндегі нұрға сай өмір сүріп жүргендер ғана бұдан да үлкен нұрды қабылдайды. Егер біз белсенді мәсіхшілік ізгіліктерді танытуда күн

сайын алға басып отырмасақ, онда кейінгі жаңбырдағы Киелі Рухтың көріністерін тани алмаймыз. Ол біздің айналамыздағы жүректерге төгіліп жатқан болуы мүмкін, бірақ біз оны аңғармаймыз да, қабылдамаймыз да». Testimonies to Ministers, 506, 507.

Қазір соңғы жаңбыр төгілуде; оны танып, сондықтан қабылдайтындар бар, сондай-ақ оны танымағандықтан қабылдамайтындар да бар. Соңғы жаңбыр қабылдануы үшін алдымен танылуы тиіс. Соңғы жаңбыр жай ғана тәжірибе емес; ол — хабардан туындайтын тәжірибе, бірақ ол хабарды орнату үшін дұрыс әдіснама қолданылғанда ғана қабылдауға болады. Соңғы жаңбыр туралы хабарды орнықтыратын әдіснаманы танып-білмейінше, Даниял мен Аян кітаптарында баяндалған патшалықтардың көтерілуі мен құлауы арқылы бейнеленген пайғамбарлық тәлімдерді түсіну іс жүзінде мүмкін емес.

Әлемге көтерілген рәмізді Ишая «Ессейдің түбірі» деп айқындайды, ал жиырма жетінші тарауда «Жақыптан тарағандар» «тамыр жаяды». «Ессейдің түбірі» болып табылатындар сол жерде сондай-ақ «Исраил» деп те айқындалады, әрі олар әуелі гүлдеп, бүршік жарады, содан кейін дүниені жеміспен толтырады. Табиғат заңдары пайғамбарлық заңдарына қайшы келмейді, өйткені табиғатты да, пайғамбарлықты да тудырған Заң Беруші біреу. Өсімдік жеміс бермес бұрын, әуелі тыныштық күйінен шығуға тиіс, мұны алдымен бүршіктердің, содан кейін гүлдердің пайда болуы дәлелдейді. «Ессейдің түбірі» болып табылатын рухани Исраил жаңбырдың біртіндеп күшейетін төгілуін қабылдайды. Ол «себелеуден» басталып, рәміз ұсынған жеміспен дүние толғанда толық төгілуге ұласады.

Ишая пайғамбар кітабының жиырма жетінші тарауында жаңбырдың себелеуінің басталу нүктесі бүршіктердің «өсіп шығуымен» байланысты етіп көрсетілген. Олар алғаш рет «өсіп шыққанда», жаңбырдың «өлшеммен» төгілетіні айқындалады. «Өсіп шыққанда, өлшеммен». 2001 жылғы 11 қыркүйекте кеш жауынның себелеуі «өлшеммен» төгіле бастады, өйткені сол кезде бидай мен арамшөп, немесе даналар мен ақылсыздар әлі де аралас күйде еді.

«Құдай Рухының бүкіл жерді Өзінің салтанатымен нұrlандыратын ұлы төгілуі, Құдаймен бірге қызметтес болудың нені білдіретінін тәжірибе арқылы білетін, көзі ашылған халыққа ие болмайынша, келмейді. Біз Мәсіхтің қызметіне толық, барша жүректен бағышталған кезде, Құдай бұл шындықты Өз Рухының өлшеусіз төгілуі арқылы танытады; бірақ қауымның басым бөлігі Құдаймен бірге қызметтес болмай тұрған шақта, бұл болмайды. Өзімшілдік пен нәпсіқұмарлық соншалық айқын көрініп тұрған кезде, егер сөзбен айтылса, Қабылдың: “Мен бауырымның сақшысымын ба?” — деген жауабын білдіретін рух үстемдік етіп тұрған кезде, Құдай Өз Рухын төге алмайды. Егер осы уақытқа арналған ақиқат, егер барлық тараптан қоюлана түсіп, барша нәрсенің ақыры таяп қалғанына куәлік ететін белгілер, ақиқатты білеміз деп сенетіндердің ұйқыдағы жігер-қуатын оятуға жеткіліксіз болса, онда жарқырап тұрған нұрға сай қараңғылық осы жандарды басып қалады. Соңғы есеп күні келгенде, олар өздерінің немқұрайлылығына қатысты Құдайдың алдында келтіре алатын болмашы да ақтау болмайды. Неліктен олар Құдай сөзінің қасиетті ақиқатының нұрында өмір сүрмегенін, жүрмегенін және еңбек етпегенін, сөйтіп өздерінің мінез-құлқы, жанашырлығы және құлшынысы арқылы күнә қараңғылатқан әлемге Ізгі хабардың күші мен шындығына

қарсы дау айту мүмкін еместігін ашып көрсетпегенін түсіндіретін ешбір себеп ұсына алмайды». Review and Herald, July 21, 1896.

Ишая кітабының жиырма жетінші тарауы құрғақ жерден тамыр бүршік жарған сәттегі кешкі жаңбырдың төгіле бастауының тарихын, содан кейін жер жеміске толғанға дейінгі бүкіл кезеңді айқындайды. Бұл тарау: «Ол көктеп шыққанда, Сен онымен өлшем бойынша таласасың»,— деп көрсетеді. Кешкі жаңбыр «себелеу» ретінде өлшеніп жатқан кезде, Уайт қарындас кешкі жаңбыр «бізді айнала қоршаған жүректерге жауып жатуы мүмкін, бірақ біз оны ажырата да алмаймыз, қабылдай да алмаймыз»,— деп айтады.

Осылай ету арқылы ол жаңбырдың жаууын мойындайтындар мен мойындамайтындар араласқан шіркеуді айқындайды. Алдыңғы үзіндіде ол былай деп мәлімдеу арқылы, Құдай соңғы жаңбырды өлшеусіз төккен кезде, дана және ақылсыз қыздардың араласуы енді болмайтын уақыттың белгіленетінін көрсетеді: «Біз Мәсіхтің қызметіне толық, тұтас жүректі бағышталуға ие болған кезде, Құдай бұл жайтты Өз Рухын өлшеусіз төгу арқылы мойындайды; бірақ шіркеудің басым бөлігі Құдаймен бірге еңбек етушілер болмай тұрған шақта, бұл болмайды.»

Шіркеудің үлкен бөлігі, яғни шіркеудің көпшілігі, Матай жиырма бесінші тарауда ақылсыз қыздар ретінде бейнеленген, өйткені Киелі жазба бойынша «көптеген» шақырылады, бірақ «аздары» таңдалады. Ақылдылар мен ақылсыздар түн ортасындағы дағдарыс кезінде, жуық арада келетін жексенбілік заңның алдында, Құдайдың қамқорлығымен бөлінеді. Бұл бөліну кейінірек жауатын жаңбырдағы Рухтың толық төгілуін қабылдай алатын және «бір күнде туған халыққа» айналатын бір қауымды қалыптастырады. Сонда Ессейдің түбірі ту ретінде көтеріліп, дүниені жеміске толтырады.

Ишаяның жиырма жетінші тарауы кейінгі жаңбыр 2001 жылғы 11 қыркүйекте «өлшеммен» төгіле бастағанда, «сен онымен дауласасың» деп көрсетеді. «Өлшеммен, ол бүршік атқанда, сен онымен дауласасың». 2001 жылғы 11 қыркүйек оқиғасы дүние мен қауымда бірден талас туғызды. Дәл бүгінгі күнге дейін — жиырма жылдан астам уақыт өткен соң да — сол оқиғаларды қандай да бір жаһанданушы астыртын әрекеттің түріне емес, исламның іс-әрекеті деп тануға қарсы уәждер әлі де бар. Кейінгі жаңбырдың себелеуінің келуімен байланысты талас 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталды, бірақ дүниеде жүріп жатқан таластар Құдайдың пайғамбарлық Сөзінде көрсетілген «талас» емес. Талас төменде келтірілетіндегідей алдын ала айтылған хабарлар туралы.

«Бірде, Нью-Йорк қаласында болғанымда, түнгі уақытта маған көкке қарай қабат үстіне қабат көтеріліп жатқан ғимараттарды көру бұйырылды. Бұл ғимараттар отқа төзімді деп кепілдендірілген еді, әрі олар иелері мен салушыларын мадақтау үшін тұрғызылған болатын. Бұл ғимараттар барған сайын биіктеп көтеріле берді, әрі олардың құрылысына ең қымбат материалдар пайдаланылды. Бұл ғимараттардың иелері өздеріне: “Құдайды қалайша барынша дәріптей аламыз?” — деген сұрақты қойып жүрген жоқ еді. Жаратқан Ие олардың ойында болмады.»

«Мен ойладым: “Әттең, осылайша өз қаражатын жұмсап жатқандар өз жолдарын Құдай қалай көрсе, солай көре алса ғой! Олар зәулім ғимараттарды үйіп-төгіп тұрғызуда, бірақ ғаламның Әміршісінің алдында олардың жоспарлауы мен ойлап табуы қандай ақымақтық! Олар Құдайды қалай ұлықтай алатынын жүрек пен ақылдың бар күш-қуатымен зерттеп жатқан жоқ. Олар осыны — адамның ең бірінші борышын — назардан шығарып алды”».

«Осы асқақ ғимараттар бой көтерген сайын, олардың иелері өз нәпсісін қанағаттандыруға және көршілерінің қызғанышын қоздыруға жұмсарлық ақшалары бар екеніне астамшыл тәкаппарлықпен қуанды. Осылайша олар салған қаржының көп бөлігі қанау арқылы, кедейлерді жаншып-жүдету арқылы табылған еді. Олар көкте әрбір іскерлік мәміленің есебі жүргізілетінін ұмытты; әрбір әділетсіз келісім, әрбір алаяқтық іс сонда жазылып қойылған. Уақыт келіп жатыр: сол кезде адамдар өздерінің алаяқтығы мен тәкаппар астамшылығында Жаратқан Ие өздеріне аттап өтуге жол бермейтін бір шекке жетеді, сонда олар Ехобаның сабыр-төзімінің де шегі бар екенін білетін болады.

«Менің көз алдымнан кейіннен өткен көрініс өрт дабылы болды. Адамдар зәулім әрі, шамасы, отқа төзімді деп саналған ғимараттарға қарап: “Олар мүлде қауіпсіз”, — деді. Бірақ бұл ғимараттар шайырдан жасалғандай жалынға оранды. Өрт сөндіру машиналары қирауды тоқтату үшін ештеңе істей алмады. Өрт сөндірушілер машиналарды іске қоса алмады». Testimonies, volume 9, 12, 13.

Адвентистер шіркеуі 2001 жылғы 11 қыркүйектен кейін бірден осы тәрізді үзінділерді дүниеден жасыруға тырысты. Бұл қалайша Нью-Йорк қаласы және өрт сөндіру көліктері одан кейінгі өрттерді тоқтата алмаған аса зәулім ғимараттар туралы болмауы мүмкін? Адвентистер шіркеуі пайғамбар әйел жазды деп мойындайтын жазбалардан алынған мұндай үзінді дәл осындай орындалудан кейін қалайша жар салып жария етілмей қалуы мүмкін?

Киелі Рухтың соңғы жаңбырының себілуінің келуі, пайғамбарлық «айтыстың» басталуын белгілей отырып, сондай-ақ Адвентизмнің ақырғы бүлігін де айқындайды, өйткені дәл сол жерде олар өздері қалдыққа арналған пайғамбар әйел деп таныған жанның анық та қарапайым сөздерін толықтай теріске шығарады.

«Шайтан... жалғанды ұдайы тықпалап, адамдарды шындықтан тайдыруға тырысады. Шайтанның ең соңғы алдауы — Құдай Рухының куәлігін күшін жойғандай етіп көрсету болады. “Аян жоқ жерде халық азады” (Нақыл сөздер 29:18). Шайтан Құдайдың қалдық халқына берілген шынайы куәлікке деген сенімді шайқалту үшін, әртүрлі жолдармен және әртүрлі құралдар арқылы, асқан айлакерлікпен әрекет ететін болады.

«Куәліктерге қарсы шайтандық сипаттағы өшпенділік тұтанады. Шайтанның әрекеттері қауымдардың оларға деген сенімін шайқалтуға бағытталады, себебі егер Құдай Рухының ескертулері, әшкерелеулері мен кеңестері ескерілетін болса, Шайтан өз алдауларын енгізіп, жандарды өз адасуларымен матап-байлау үшін мұншалықты айқын жолға ие бола алмайды». Selected Messages, book 1, 48.

Бидай мен арамшөптің екеуін де пайғамбарлық тұрғыдан буу 2001 жылғы 11 қыркүйекте Пайғамбарлық Рухына қарсы көтерілістен басталды; бұл 1863 жылы Киелі кітапқа қарсы басталған біртіндеп өрбіген бүліктің аяқталғанын білдірді.

«Біз халық ретінде жер бетіндегі барлық өзге халықтардан бұрын ақиқатқа иеміз деп мойындаймыз. Ендеше біздің өміріміз бен мінез-құлқымыз сондай сеніммен үйлесімде болуы тиіс. Әділдер көктегі қамба үшін қымбат астықтай бау-бау болып буылып жиналатын, ал зұлымдар арамшөп секілді ұлы соңғы күннің отына жиналатын күн енді-ақ алдымызда тұр. Бірақ бидай мен арамшөп “орақ уақытына дейін бірге өседі”». Testimonies, 5-том, 100-бет.

Адвентизм мына үзіндіні қалайша елемей қоя алады: онда дәл осы ғимараттар қираған кезде Аян кітабының он сегізінші тарауы, біріншіден үшінші аяттарға дейін, орындалатыны тікелей айтылған?

«Енді мен Нью-Йорктың алып толқынмен swept away етілетіні туралы жариялаған сөз келіп отыр ма? Мұны мен ешқашан айтқан емеспін. Мен тек сонда бой көтеріп жатқан алып ғимараттарға қарап, қабат үстіне қабат салынып жатқанын көргенімде: “Жаратқан Ие жерді қатты сілкіндіру үшін орнынан тұрған кезде, қандай сұмдық көріністер болады! Сонда Аян 18:1–3-тегі сөздер орындалады”, — дедім. Аян кітабының он сегізінші тарауының бәрі жер бетіне келетін нәрселер жөніндегі ескерту болып табылады. Бірақ Нью-Йоркқа не келетіндігіне қатысты маған арнайы нұр берілген жоқ; менің білетінім ғана — бір күні ондағы ұлы ғимараттар Құдай күдіретінің бұрып, төңкеріп жіберуі арқылы құлатылады. Маған берілген нұр бойынша, мен дүниеде жойылу бар екенін білемін. Жаратқан Иеден бір сөз, Оның күдіретті күшінің бір ғана жанасуы — сонда осы зәулім құрылыстар құлап түседі. Біз тіпті елестете алмайтын қорқынышты көріністер болады». Review and Herald, July 5, 1906.

Біздің мұнда қарастырып отырған мәселеміз — бұл аяттардың 2001 жылғы 11 қыркүйекте орындалған-орындалмағаны емес, өйткені олар сөзсіз орындалды; қайта, біз қарастырмақ болып отырған мәселе — сол уақытта басталатын «пікірталас». Бұл пікірталас дұрыс не бұрыс методология туралы болды. Адвентистер шіркеуі Уильям Миллердің пайғамбарлықты түсіндірудің он төрт ережесін теріске шығаруды 1863 жылы бастады, және олар қазір сондай дәрежеге жетті: адвентист теологтар жазған, жолдан тайған протестантизм мен Рим-католицизм теологтары қайта-қайта мақұлдамайтын бірде-бір Киелі кітапты зерттеу кітабын сатып ала алмайсыз. 1863 жылдан 2001 жылға дейін, әрі бүгінге дейін де, бастапқыда Уильям Миллердің пайғамбарлықты түсіндіру ережелерімен бейнеленген методология Рим-католицизм мен жолдан тайған протестантизмнің методологиясы үшін ысырып тасталды. Аян кітабының он сегізінші тарауының бірден үшке дейінгі аяттары орындалған кезде басталған пайғамбарлық «пікірталас» шынайы не жалған методология туралы болды.

Біз Ишаяның жиырма жетінші тарауындағы «пікірталасты» келесі мақалада қарастыруды жалғастырамыз.

«Біз христиандықтың мәні неде екенін, ақиқаттың не екенін, өзіміз қабылдап алған сенімнің қандай екенін, Киелі кітап ережелерінің не екенін — бізге ең жоғары биліктен берілген ережелердің қандай екенін — өзіміз үшін білуге тиіспіз». The 1888 Materials, 403.